

רע"פ 5034/18 - עמוס סופיר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5034/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: עמוס סופיר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ת 3163-12-17 שניתן ביום 23.5.2018 על ידי כב' השופט העמית אברהם יעקב

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית א' יעקב) בעפ"ת 3163-12-17 מיום 23.5.2018, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת ל' שלזינגר שמאי) בפל"א 691-02-14 מיום 19.9.2017 ומיום 17.10.2017 בהתאמה.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת

עמוד 1

התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה) יחד עם סעיפים 39א ו-38(1) לפקודת התעבורה ותקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. על פי כתב האישום, ביום 25.1.2014 נהג המבקש בהיותו שיכור, כך שבמידה שנערכה לו נמצא ריכוז אלכוהול של 305 מיקרוגרם בליטר אחד של אוויר נשוף.

2. המבקש כפר בשכרותו ובתקינותם של מכשירי המדידה ושל בלוני הגז ששימשו לאימות וכיול מכשיר ה"ינשוף". בהמשך לכך, התנגד בא כוח המבקש להגשת "תעודת הבלון" (תעודה מטעם יצרן בלוני הגז בה מפורט ריכוז האלכוהול בבלון) וביקש לחקור את הגורם מטעם החברה הזרה שהנפיקה את תעודות הבלון (להלן: מר סטריט) אשר תצהירו הוגש על ידי המשיבה. בית משפט השלום נעתר לבקשה, בכפוף להפקדת סך של 6,000 ש"ח כמקדמה להבטחת הוצאותיו של מר סטריט. לאחר שהמבקש לא הפקיד את הסכום הנדרש דחה בית משפט השלום את בקשתו לדחייה נוספת לשם הפקדת הסכום וזימונו של מר סטריט. בהכרעת הדין קבע בית משפט השלום כי מכיוון שתצהירו של מר סטריט הוגש כדין ומכיוון שהמבקש לא עמד בתנאי הסף לזימונו של המצהיר, הוכח כי תעודת הבלון היא רשומה מוסדית קבילה והוכחה אמינות בלוני הגז. בהמשך לכך, הורשע המבקש במיוחס לו, וגזרו עליו 24 חודשי פסילה מהחזיק ברישיון נהיגה בפועל ועונשים נוספים.

3. המבקש הגיש ערעור בו הלין, בין היתר, על כך שלא ניתנה לו האפשרות לחקור את מר סטריט וטען כי בכך נפגעה אפשרות לתקוף את תקינות הבלון. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, וציין כי נפסק ברע"פ 3981/11 שרביט נ' מדינת ישראל (5.7.2012) כי תעודת הבלון היא רשומה מוסדית וכן כי בכל מקרה מר סטריט לא יכול להעיד בדבר תקינות של בלון ספציפי זה או אחר ולכן אין עדותו יכולה להשליך על התוצאה בעניינו של המבקש.

מכאן הבקשה שלפניי.

4. בבקשתו פרש המבקש את שנקבע בהליכים קודמים שעסקו בתעודת הבלון, וטען כי מהשתלשלות העניינים שבעקבות רע"פ 2867/14 ברוך נ' מדינת ישראל (20.9.2015), עולה כי מר סטריט כלל לא מעוניין להגיע לישראל להעיד ועל כן תעודת הבלון אינה עומדת בתנאים הקבועים בסעיף 36 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, לקבילותה של רשומה מוסדית. על כן, לטענת המבקש, יש לקבוע כי היה על בית משפט השלום לאפשר לו להפקיד את הסכום הדרוש לשם זימונו של מר סטריט, ומאחר שמר סטריט לא היה מגיע להעיד אף לו היה מזומן, יש להורות על זיכויו. לחלופין, נטען כי בשל נסיבות העניין ולנוכח חלוף הזמן יש להקל בעונשו של המבקש.

5. הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה המצומצמות שנקבעו לשם מתן רשות ערעור (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)), ומשכך, דינה להידחות. בית משפט השלום נענה לבקשת המבקש לזימון מר סטריט לעדות, אולם המבקש לא הפקיד את הסכום שנקבע לשם הזימון ובהתאם מר סטריט כלל לא זומן להעיד. לכן, ההנחות והטענות שמעלה המבקש בשאלת הגעתו של מר סטריט למתן עדות אינן מעניינות, ורחוקות אף יותר טענותיו בדבר ההשלכות שיש לכך על כוחה של תעודת הבלון כרשומה מוסדית. בנסיבות אלו, הבקשה אינה מעלה כל שאלה החורגת מעניינם של הצדדים אשר דרושה להכרעה בנסיבות המקרה שלפניי (רע"פ 10218/17 רובינזון נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 והאסמכתאות שם (27.2.2018)).

6. יתרה מכך, לא מצאתי כי בנסיבות העניין אי-זימונו של מר סטריט גרם לעיוות דינו של המבקש. עיון בהכרעת

הדין מגלה כי הרשעת המבקש התבססה על ראיות נוספות מלבד בדיקת מכשיר ה"נשוף", ביניהן הודאתו בחקירה כי שתי 100 מ"ל וודקה, הודאתו בסמוך לאחר שנעצר רכבו כי שתי בקבוק בירה, ועדותו של עד התביעה שערך בדיקת מאפיינים למבקש, והתרשם כי המבקש נמצא תחת השפעת אלכוהול קלה. ראיות אלו מחזקות את מסקנתו של בית משפט השלום כי בדיקת הנשיפה נערכה באופן תקין ותוך שימוש באמצעים תקינים בנסיבות המקרה, ומלמדות כי בדין הורשע המבקש במיוחד לו.

7. אשר לטענה בדבר חומרת עונשו של המבקש, זו תתקבל ב"גלגול שלישי" רק במקרים **בהם קיימת סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות** (רע"פ 2829/13 מוריאל נ' מדינת ישראל (29.4.2013); רע"פ 4205/16 בראמי נ' מדינת ישראל (26.5.2016)). בענייננו, לא מתקיימת סטייה כאמור, ובפרט שעל המבקש הושת עונש המינימום הקבוע בפקודת התעבורה לעבירה בה הורשע, בניכוי תקופת הפסילה המינהלית (השוו רע"פ 4865/16 רוחנה נ' מדינת ישראל (29.8.2016); רע"פ 3034/16 דיין נ' מדינת ישראל (6.9.2016)).

סוף דבר, הבקשה נדחת. על המבקש להפקיד רישיונו במזכירות בית משפט השלום עד יום 8.7.2018, אז יחל מניין ימי הפסילה.

ניתנה היום, כ"א בתמוז התשע"ח (4.7.2018).

ש ו פ ט